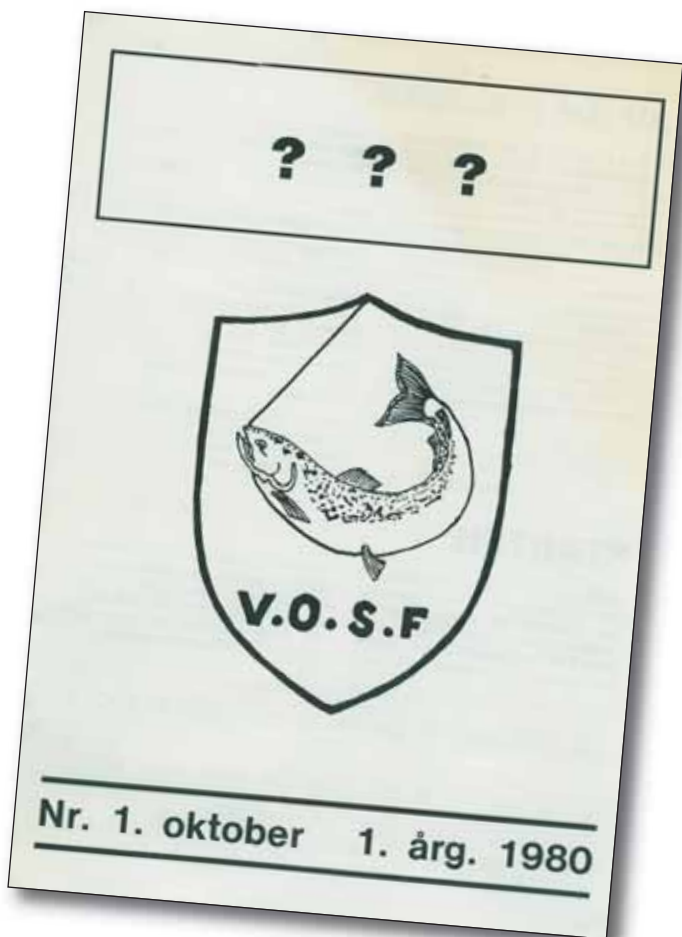

Vejen og Omegns Sportsfiskerforening

Første nr. i 1980.

Nr. 100 - September 2008 - 28. årg.

Telefon- og adresseliste:

Finn Andersen Møllevvej 1 6622 Gesten	75 38 97 13 21 27 10 80 21 18 90 65 6622@jubii.dk	Fiskekontrol
Michael Deacon Frihedsvej 1 6630 Rødding	74 84 73 53 61 38 82 46 midea@rib.mim.dk	Bestyrelse
Henning Knudsen Stadions Alle' 12 6621 Gesten	75 55 73 78 25 31 71 90 henningknudsen@stofanet.dk	Bestyrelse Fiskerikontrol
Calle V. Knudsen Langetved gl. skole Horsagervej 4 6630 Rødding	74 84 32 62 74 84 73 98 20 28 52 72 post@elmbaekknudsen.dk bente@elmbaekknudsen.dk	Bestyrelse Revisor
Torben Nielsen Dalgårdsvej 167 6600 Vejen	75 36 45 79 75 36 74 75 21 63 05 79 torbenni@get2net.dk	Bestyrelse
Flemming Sørensen Sønderskovmøllevvej 14 6600 Vejen	74 85 05 99 41 68 57 98 flemmarl@email.dk	Bestyrelse
Torben Frank Præstevænget 41 Skodborg 6630 Rødding	74 84 83 79 25 54 16 20 torbentonnesen@mail.dk	Fiskerikontrol
Ejvind Vedsted Petreavej 15 6622 Bække	75 38 93 60 21 60 07 20	Bestyrelse
Rene Beregård Andersen Stenhøjs Alle 10 6715 Esbjerg N	75 12 97 59 22 75 02 01 fly@esenet.dk	Fiskerikontrol
Bent Hynkemejer Damhus 38 6600 Vejen	75 36 14 06 28 44 86 51 bent.hunkemejer@alfalaval.com	Bestyrelse
Jens K Bech Søparken 40 6580 Vamdrup	75 50 74 67 72 20 19 70 jens.kristian.bech@teknologisk.dk	Bestyrelse

Indholdsfortegnelse:

Grejften	3
Jubilæumsblad nr. 100	4
Fane til foreningen.....	5
Utroligt men sandt	6
Skjern Å turen.....	7
Frit løb til havslusen	8
Lystfiskeriets Dag 2008	8
Overgange og skilte	9
Sæt kryds i kalenderen.....	9
Ny formand.....	9
Medlemstræf	9
VOSF hjemmeside.....	9
Lodsejer gennem 40 år.....	10
Vore egne havørredspecialister	12
Fortid og nutid	15
Beretning fra vores fiskevand.....	16
Kongeåfluerne.....	18
Adfærd ved åen.....	19

Glemmer du så husker vi!!!

Vi har stadigvæk denne service til dig.

Hvis du ønsker at modtage en mail til at minde dig om et kommende arrangement i foreningen eller vigtige informationer hurtigere end kun gennem Linen , kan du sende mig en mail på torbenni@get2net.dk , hvorefter jeg lægger dig ind i gruppen.

Ved spørgsmål er du velkommen til at kontakte mig.

Torben Nielsen
Tlf. 21630579

Grejften

Så er det sidste udkald!!!!!!!!!!!!

Indtil nu kun 2 tilmeldinger til dette arrangement!!!!!!!!

Sidste år var de 2 tilmeldinger, men vi prøver at ændre lidt.

Vi vil i år som noget nyt forsøge at arrangere en grejften hos Kolding Jagt & Fiskeri KJF har rigtig meget udstyr i alle prisklasser og mange materialer til vinterens fluebinding.

Endvidere har de et stort udvalg i beklædning til fornuftige priser.

Datoen er endnu ikke fastlagt men forventes at blive i uge 43 -2008.

Kolding Jagt & Fiskeri vil denne aften give

ekstra rabat på alle deres jagt og fiskeri artikler og de vil ligeledes fremtrylle specielle tilbud som måske kan friste.

Der vil være fiskeeksperter til at vejlede og ekspedere og de vil ligeledes være vært ved drikkevarer og chips.

Af hensyn til arrangementet skal der være en vis tilslutning (min. 10-15), hvorfor man bedes forhåndstilmelde sig til undertegnede. Når der er nok tilmeldinger laves arrangementet og alle tilmeldte vil blive informeret omkring tidspunkt og sted

*M.v.h. Bent Hynkemejer 75 36 14 06
eller 28 44 86 51*

Mail: Bent.Hynkemejer@privat.dk

Jubilæumsblad nr. 100

Måske har du undret dig en smule over bladets forside, der oftest er prydet af et billede af storfangster eller glade lystfiskere.

Men som Jan Thorsted, klubbens daværende formand, skrev i 1997, i forordet til vores jubilæumsskrift, så fortjener et 50 års jubilæum nok en eller anden form for omtale. Så det gør en bladudgivelse nr. 100 vel også. Derfor sidder du også nu med et lidt udvidet eksemplar af Linen – Linen nr. et hundrede.

Første eksemplar blev udgivet i oktober 1980, altså for næsten 28 år siden med Poul Veise som redaktør.

At bladet har kunnet overleve så længe, må vist betragtes som noget af en bedrift.

Det danske postvæsen har gjort deres til at spænde ben med utallige portoforhøjelser. For et par år siden faldt også muligheden for portorabat for udsendelse af klubblade bort. Så har den moderne kommunikationsform med mails og hjemmesider i nogen grad gjort udgivelsen af et foreningsblad overflødigt, vil nogen også anføre.

Samtidig har mængden af stof absolut heller ikke altid været overvældende. Medlemmernes indlæg har ofte ladet vente på sig.

Derfor blev der også, for nogle år tilbage, taget en bestyrelsesbeslutning om, at udgivelsesfrekvensen på Linen i første omgang skulle sættes ned til kun to numre pr. år. Så ville man senere overveje, om man helt ville stoppe og inddrage bladet.

Undertegnede tilhører dog ikke den kreds af freaks, der mener, alt kan og bør klares foran en computerskærm.

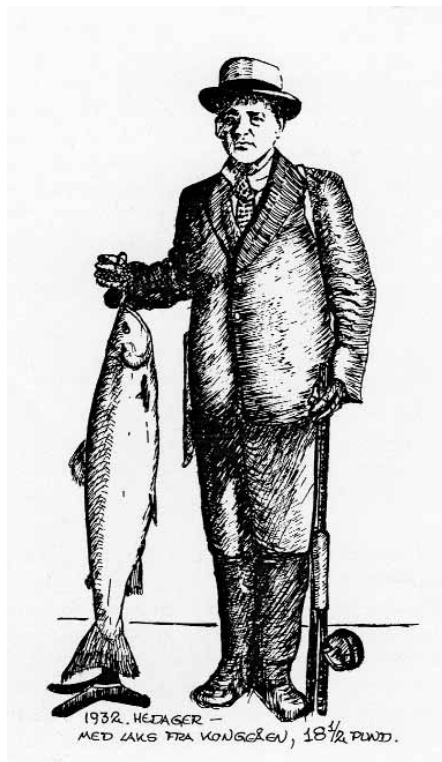
Frem for at skulle åbne en computer – der absolut kan være god til korte kontante oplysninger – så skal historien eller beretningen om den spændende fisketur, den gode naturoplevelse eller den store fangst læses i et blad. Gerne i en behagelig lænestol eller måske som godnatlæsning, hvor bladet kan fortæres i flere omgange og vente på natbordet.

Ved hjælp fra Poul Veise, der har overdraget mig de tidlige numre af bladet, har det været muligt at finde nogle spændende indlæg fra tidligere numre.

Bl.a. har det vist sig at den række af Kongeåfluer, der af Jan Staal blev kreeret til foreningens 50-års-jubilæum slet ikke er de første og eneste Kongeåfluer, der eksisterer. Et par af Bendt Bondes flotte illustrationer fra vort jubilæumsskrift har det også været naturligt at genopfriske. Alle Bendts originale tegninger blev i sin tid solgt til afdøde Orla Toft. Gad vide hvor de tegninger hænger i dag?

Håber du vil finde det interessant at modtage og læse nr. 100 af Linen. God fornøjelse.

Redaktøren.

Fane til foreningen

VOSF har fået foræret en flot Dannebrogsfane af Rita og Arne Christensen.

På trods af store gener fra en grå stær har Rita formået at få broderet både foreningens navn og et flot fiskelogo midt på fanen.

Arne har været den kritiske bedømmer med de skarpe kommentarer, men kan nu ikke helt skjule sin stolthed over det endelige resultat.

Det lyser ud af de 2 gange Christensen, at de har et varmt hjerte for VOSF, og måske nok i særlig grad for foreningens juniorafdeling.

Der skal herfra lyde en stor tak for den særlige gave.

Utroligt men sandt

Over nogle fiskedage trækker man nok helst glemslens bløde tæppe!

Det var i juni, kort før sommerferien. En bekendt – ret langt ude – havde jubilæum. En af den slags jubilæer, man er i tvivl om, man nu nødvendigvis skal tage til.

Det var et åbent-hus-arrangement fra 12.00 til 16.00, så der var jo ingen grund til at møde blandt de allerførste, tænkte jeg.

Men det var der, i allerhøjeste grad.

Alle gæster var bænket, så jeg, samtlige sad med fyldte glas og tallerkner, da jeg mødte op omkring kl.13, og endnu værre - talerne var i gang.

Jeg sneg mig ind langs væggen – midt under en tale - fik hældt lidt vin i et glas, lagt et kyllingelår og et stykke brød på min tallerken og fik mig så placeret sagte ved et bord yderst i periferien.

Efter talen måtte jeg selvfølgelig frem og gratulere og blev så pænt budt en plads midt blandt jubilarens nærmeste familie, som jeg i øvrigt aldrig havde mødt.

Snakken gik da også lidt træt i starten, indtil (jeg har glemt hans navn, men han var svigersøn, så lad os blot kalde ham det – hvem ved, måske han heller ikke ville være særlig begejstret for, hvis han ved et tilfælde skulle læse artiklen, at se sit navn på tryk) svigersønnen og jeg fandt ud af, vi havde fælles interesse udi lystfiskeriet.

Vi talte om de forskellige former for fiskeri og kunne hver især bidrage med et par historier om gode fangster og intense oplevelser ved fiskevandet. Specielt blev det da spændende, da han, svigersønnen, noget nølende ganske vist, men godt presset af sin svigerfar, begyndte at fortælle om en nylig overstået laksetur til Skjern Å. Turen var gået til stykket ved Skarrild, et pænt stykke oppe ad åen.

Netop det stykke har jeg fisket en del gange, og specielt én tur står meget tydeligt i erindringerne, nemlig dengang, hvor min søn og jeg pludselig stod ansigt til ansigt med en

olm Herfordtyr. Heldigvis var der et træ i nærheden, så der sad vi så, indtil tyren heldigvis efter et stykke tid mistede interessen og luntede tilbage til sin flok af græssende kvier.

Og laks fangede vi ingen af den dag.

Det havde derimod min samtalepartner – svigersønnen – held til. En flot blank fisk, som han selvfølgelig havde et par flotte billeder af på sin supermoderne mobiltelefon. Ud fra hvad jeg så, skød jeg vægten til omkring de fire kg., men ikke unaturligt spurgte jeg selvfølgelig til den præcise vægt.

Den havde han ikke lige?

Jeg var lidt forundret, alle lystfiskere husker da både mål og vægt på deres store fangster, men ville så vide, om han havde fået den røget, eller han havde foretrukket at spise den som bøffer måske.

Et lumsk smil bredte sig nu på svigerfadere ns ansigt:” Ja, spørg ham lige, om den smagte godt.”

Med nærmest grådkvalt stemme fortalte den unge mand nu, at det var hans første laks overhovedet. Det havde været en flot, spændende og minderig fight, og selvfølgelig var han pavestolt da laksen endelig lå på bredden.

Han ville nu forevige fisken på mobiltelefonen, men bestemte sig for, at laksen skulle op at hænge, så det snoede vandløbet også kom med i baggrunden og blev en del af billedet.

Som tænkt så gjort, så inden længe hang det flotte trofæ i halen fra en gren tæt ved åbreden. Der blev taget adskillige billeder, og så var det ellers tid til at få adrenalinniveauet lidt ned med en øl fra rygsækken.

Enhver lystfisker kan med lethed føle den herlige og forførende fornemmelse, det er at lade en kold øl glide ned i halsen efter at have landet sin første danske laks.

For den stakkels svigersøn blev den herlige fornemmelse dog pludselig afbrudt og erstattet af et mareridt, da et højt knak fortalte,

at grenen, hvori laksen hang, var knækket. Til sin rædsel så han nu, som i slow motion, at fisken landede på snuden. og i et splitsekund næsten var i tvivl om, til hvilken side den skulle falde. Men det høje plask, der fulgte, fortalte alt for tydeligt, at laksen var faldet tilbage i sit rette element. Al eftersøgning med net og lange kæppe var forgæves, den dybe å havde taget sit bytte tilbage! Og en ung lystfisker havde fået sig en lærestreg for livet.

I mine ører lød historien næsten for fantastisk, men svigerfars drilske smil, svigersønnens triste stemme og ansigtsudtryk samt billedet i hans mobiltelefon overbeviste mig om sandheden i en helt utrolig historie. Jeg skænkede endnu et glas vin for at fordøje historien, og på hjemvejen var jeg godt tilfreds med, jeg ikke har kamera i min mobiltelefon, for hvor kunne min Varde å laks ellers ikke være havnet?

Skjern Å turen

Traditionen med at tilbringe en dag ved Skjern Å fortsatte i år. Vi mødtes lørdag den 31. maj foran Bundgårds Hotel kl. 8.00 i strålende solskin. Datoen i år var forsøgt rykket lidt frem men tilsyneladende ikke nok for det var stadig varmt. Bundgårds Hotel var indenfor kort tid blevet lukket så det var ikke muligt at få fiskekort der længere, vi måtte derfor bevæge os hen til Daglig Brugsen hvor vi fik vore dagkort Denne gang var der igen mødt 10 medlemmer inklusive 3 juniorer.

Vi udleverede lokale kort således man kunne finde rundt i området og vi fik aftalt hvor man ville starte dagens fiskeri. Nogle ville starte i den ene ende og nogle startede ved Vorgod Å

Frokosten blev aftalt til kl. 12.30 og skulle indtages ved vor efterhånden sædvanlige rasteplass ved broen.

Så startede fiskeriet men der var desværre, måske som sædvanlig, ikke den store bide lyst ud over et par småfisk eller hug der måske var noget andet som det vi håbede på det kunne være. Vejret var nok for godt idet det var klart solskin og ikke en sky på himlen og i nærheden af de 25 grader.

Da vi mødtes til frokost var der ingen der

hverken havde fået, eller set noget der lignede en ordentlig fisk.

Ved frokostpladsen var der en anden sportsfiskeforening der også var på tur denne dag så der blev udvekslet mange erfaringer og meninger omkring de manglende fisk. Der blev berettet om en fangst dagen i forvejen lige ved siden af frokostbordet så det var jo ”motiverende”

Efter frokosten blev der skiftet pladser og sagt på gensyn idet man jo hver især kunne drage hjem når man havde lyst.

Vi fiskede yderligere et par timer men midt på eftermiddagen var det blevet så varmt at det var svært at koncentrere sig om fiskeriet og vi aftalte at vende næsen hjemad igen Turen vil blive gentaget til næste år men den vil forsøgt blive rykket endnu længere fremad til primo maj måned eller måske udsat til august da fiskeriet og vejret da skulle være væsentligt bedre og give større mulighed for at få en fisk med hjem

Vi ses i 2009, og der er plads til mange flere ved denne å

Bent Hynkemejer,

Frit løb til havslusen

Som det kan læses i et af de tidligere indlæg i Linen, så har eksperter vurderet, at Kongeåen burde kunne være et langt bedre havørredvand.

Fakta har imidlertid været, at skulle man have en rimelig chance for at fange en havørred i Kongeåen, ja, så skulle man fiske på de yderste stræk af åen.

Der har været gisnet meget om årsagen til det forholdsvis ringe antal ørreder, der fanges i specielt vores del af fiskevandet.

Meningerne har været mange og fremført utallige gange. Alle har vi dog nok haft på fornemmelsen, at opstemningerne ved de store dambrug ved åen har været - om ikke den egentlige - så en meget væsentlig årsag til havørredernes udeblivelse.

Kun ved ekstrem vandføring har nogle enkelte ørreder formået at passere stemmeværkerne og finde op i åens øvre løb.

Nu ser det imidlertid ud til, vi får et frit vandløb helt til havslusen.

Kongeåens dambrug ved Foldingbro har omlagt driften, og stemmeværket er fjernet. Ved Nielsbygård er man i gang med at lave samme ændring, og projekteringen af fjer-

nelsen af stemmeværket er nært forestående. Stemmeværket ved Knagemølle er også for-tid.

Tilbage er så den yderste - og måske også den væsentligste - forhindring ved Jedsted. Fra velorienterede kilder forlyder det så nu, at ejeren af dambruget også har ansøgt Skov- og Naturstyrelsen om tilladelse til at ændre til modeldambrug med brug af grundvand fra egen boring.

For os lystfiskere lyder det jo nærmest som en drøm.

Blot skal vi nu sikre os indsigt i sagen, så ingenørfirmaet ikke hopper over, hvor gærdet er lavest og foreslår en udvidelse af det eksisterende omløbsstrøg.

Det har nemlig aldrig fungeret optimalt. Stemmeværket ved møllen skal ubetinget fjernes.

Lykkes det, skal det så vise sig, om den frie vandvej ikke vil medføre den markante ændring i opgangen til de øvre åløbsstrækninger, som vi har ventet på og så brændende ønsket os i årtier.

Mon ikke vi har noget at glæde os til?

Lystfiskeriets Dag 2008

forløb i strålende sol og lidt frisk vind ved Halk Strand.

Vi var små 50 mand. – 40 tilmeldte og instruktører tog vandkanten i brug efter en kort velkomst og instruktion i Hornfiskens fortrædeligheder.

Men hvor var fiskene?

De havde jo rundet Kronborg og var draget ned i Lillebælt. Men til Halk var der kun dukket hanner op. 2 stk. før middag lå i sandet, hvorefter grill-pølser og øl/vand fik flertallet til at fatte nyt mod med det til følge, at

agn og blinkere atter i hobetal blev sendt ud over det solbeskinnede klare vand.

Da vi pakkede sammen var resultatet ”kun” 5 hornfisk efter ca. 5000 kast lig med 1 fisk pr. ca. 1000 kast.

Ja, lystfiskeri er uransagelig. Men – en skøn tur var det – og da vi pakkede sammen lå der en serviet med påskriften ”Tak for en rigtig god dag”. Det luner, og er en tak vi påskønner, så vi er friske til Lystfiskeriets Dag år 2009 – glæd jer!

Overgange og skilte

Jeg er blevet overdraget det tvivlsomme hverv at sikre, at alle overgange og skilte er på plads til og langs Foreningens fiskevand. Da jeg også har et job at passe og ikke kan færdes langs hele åen hver uge, vil jeg opfordre brugere og fiskere til at kontakte mig på mail såfremt de observerer noget som ikke er, som det burde være.

Jeg er klar over at mange ville ønske flere overgange, broer og hvad ved jeg og at man gerne skulle fiske i små sko hvilket altså ikke er muligt.

Som udgangspunkt skal der kun være overgange ved større grøfter og hegn, som ikke umiddelbart kan forceres. Ved almindeligt ”højvande” laves der ikke tiltag.

Hvad angår skilte skal disse være placeret ved fiskevandets start og slut og ved de parkeringspladser som er lovlige at anvende.

Oplys venligst i detaljer, hvor problemet er, således jeg selv kan finde derud.

*Mvh. Bent Hynkemejer
Bent.Hynkemejer@privat.dk*

Sæt kryds i kalenderen

VOSF's næste generalforsamling afholdes mandag den 2. februar 2009 kl. 19.00 i Den gamle Vejen-hal.

Dagsorden udsendes senere.

Torben Nielsen.

Ny formand

VOSF skal have ny formand.

Af personlige grunde anser Torben Nielsen det ikke længere muligt at afse den fornødne tid til at bestride opgaven med at være formand i vores forening.

Da Torben i så god tid har annonceret sin afgang, har vi nu nogle måneder til at finde en egnet og interesseret person til opgaven, da ingen medlemmer i bestyrelsen umiddelbart har mod på at overtage posten.

Har du lyst til at få en snak om opgaven, er du velkommen til at rette henvende til Torben eller et andet bestyrelsesmedlem.

Til VOSF's medlemmer

MEDLEMSTRÆF ved Drostrup Sø

Er du til fællesskab, til en øl/vand og et par grillpølser, samt til lidt ørredfiskeri i fællesskab, så mød op med dit grej søndag den 19. oktober kl. 10.00.

Forinden skal du melde din ankomst til ”Calle” senest torsdag den 16. oktober på telefon 74 94 32 62.

VOSF hjemmeside:

WWW.VOSF.DK

Vor hjemmeside har nu været aktiv i ca. et års tid og det synes at der kommer flere og flere brugere af mediet.

Vi justerer stadigvæk på siden da der hele tiden er noget som kan gøres bedre men vi synes alle at vi har opnået at få et brugervenligt produkt som vi alle kan være bekendte.

Når nu I har besøgt siden er I velkommen til at fremsende ris eller ros til undertegnede. Håber vi alle må få fortsat glæde og gavn af vor hjemmeside.

*Bent Hynkemejer
Bent.Hynkemejer@privat.dk*

Lodsejer gennem 40 år

Nedenstående interview af Lars Olesen blev bragt i Linen nr. 23 fra marts 1986.

Claus Andersen og undertegnede har haft en samtale med Frydendahl, som bor nær ved Skodborghusbroen.

På trods af, at vi kom uanmeldt, blev der taget venligt imod os, da vi ankom til det lille landsted.

Efter at vi, sammen med 3 øl, var blevet placeret i en lille hyggelig stue, begyndte samtalen om Frydendahls lange, begivenhedsrige og spændende liv at tage fart.

- I 60 år har vi boet her, og vi har aldrig fortrudt, at vi i 1926 købte stedet her. Dengang gav vi kun 10.000 kr. for det; men dengang var det mange penge, begyndte Frydendahi. Her afbrød han sig selv og kiggede på ølterne. - Hør, de er da vist ikke blevet lukket op endnu, udbrød han. Det blev de - skål, allesammen.

- Jeg har nemlig været på sygehus for nylig, fortalte han videre, og dér fik jeg at vide, at jeg bare skulle drikke alt det, jeg ville. De havde også noget godt kærnemælk, næsten lige så godt som det, vi selv havde, dengang vi havde køer; men det måtte jeg ikke få; det forkalkede vist eller sådan noget. Men derimod skulle jeg bare drikke æblemost, saftvand og øl, alt det jeg kunne. Det dér med lidt alkohol i årene engang imellem er vist slet ikke så dårligt; det har i alle tilfælde holdt liv i min kone og mig. Morgen og aften tager vi en snaps hver, og ligeledes hjælper det, hvis jeg får ondt i brystet.

- *Hvad med Kongeåen, begyndte Claus forsigtigt for at komme lidt ind på Kongeåens historie.* - *Hvordan så den ud tilbage i 20-erne og 30-erne?*

- Da den ikke er blevet reguleret, er der ingen umiddelbare forandringer at se; men vandet dengang var meget renere. Ikke fordi vandet i dag er beskidt.

Rigtig beskidt har det dog engang været; det var, før rensningsanlæggene i Vamdrup og Skodborg blev bygget.

- *Fiskene tilbage i tiden?*

- Der var mange - særlig mange var der af de skide skaller. Som spisefisk duede de ikke på grund af de mange ben, de indeholder; men som hønsefoder var de vældig gode. Aborrer, ørreder og stallinger var der også mange at. Gode spisefisk var det; de har da også tit givet mad på bordet her i huset. Ål har dog altid - af alt det gode fra åen - været det, jeg bedst kunne lide. Min kone og børnene blev trætte af ålene; men det er jeg nu aldrig blevet.

- *Sjove oplevelser?*

- Ja, engang snakkede jeg med en tysker her nede ved åen - eller snakkede er måske så meget sagt, for jeg kunne ikke mange ord tysk og han slet ikke dansk. Men man kan som regel altid gøre sig forståelig. Da jeg så gik op mod gården igen, kom han løbende efter mig og stak en flaske i lommen på mig. Flaskehalsen var helt dækket af sølvpapir. Derfor troede jeg, at det var noget vældig fint noget; men da jeg drak den, blev jeg skuffet. Smagen var fuldstændig, som var det en almindelig dansk bajer. (Claus, som er specialist på området, forklarede, at det nok drejede sig om en guldlø).
- En anden sjov oplevelse, jeg har haft ved åen, var en sommerdag, hvor der kom en tor-den byge. Aldrig, end ikke om vinteren, har jeg hverken før eller siden set åen sa oversvømmet. Oversvømmelsen i sig selv var nu ikke sjov.

Men det syn, som mødte én, når man nærmede sig åen, var en revy værdig: Høstak-kene, som havde stået nær åen, flød nu nok så let afsted med strømmen.

- *Jeg ved, at du altid har fisket med ruse; men har du nogensinde forsøgt dig med stang?*

- Nej, det har jeg ikke tålmodighed til. Jeg

har kun prøvet det én gang. Det var dengang, vi snart lige var flyttet hertil. På det tidspunkt havde jeg en svoger, som fiskede meget med stang, og han syntes, at jeg også skulle prøve. En søndag morgen blev jeg således udstyret med stang, hjul og alt det fine, som hører sig til; men da vi nåede aften, havde jeg kun fanget en lille skalle, og siden har jeg aldrig haft tålmodighed til den slags fiskeri.

- *Har du andre interesser?*

- Jagt har også altid haft min interesse, måske endda mere end fiskeriet.

Jeg husker engang, hvor jeg var lige ved at sætte livet til ved det. En kold vinterdag var jeg taget ned til åen for at skyde ænder. Jeg fik da også én, som faldt på den anden side af åen. Jeg ville have den med hjem alligevel - der var på det tidspunkt meget lidt vand i åen, og jeg havde lange træskostøvler på. Derfor begyndte jeg at gå over åen; men cirka ude midt i faldt jeg i et dybt hul og blev gennemblødt. Jeg fortsatte dog over åen, hentede anden og løb derpå hele vejen til Skodborghusbroen for at komme over på den »rigtige side af åen« igen. Jeg turde nemlig ikke vade tilbage igen.

Senere fik jeg en jagthund; den, min bøsse og jeg hentede på det tidspunkt mange ænder ved åen.

- *Du har vel altid været landmand, forsøgte jeg mig med.*

- Landmand? Nej, det prøvede jeg et år, og det var rigeligt for mig. Derimod har jeg prøvet meget andet, f.eks. soldat, fyrbøder på et mergeltog, og så har jeg arbejdet på havnen i Esbjerg.

Min soldatertid var virkelig skrap; jeg var i Sandholmløjren. Vi var 200, som blev indkaldt, og kun 80 var i live, da vi igen blev hjemsendt - resten var døde af Spansk Syge.

- Jeg har også været i Canada, sagde Fryden-dahl pludselig.

- I Canada! udbrød både Claus og jeg i kor. Han nød vor overraskelse, og vi kunne se på ham, at der var meget, som vi endnu ikke vidste.

- Ja, i 1924-25 rejste jeg ligesom mange andre til Canada for at prøve lykken. Jeg var skovhugger; lønnen var meget god - 1 dollar pr. dag. En anden ting, jeg godt kunne lide, var de 3 solide måltider, vi fik hver dag. Det var nu også nødvendigt at få godt med mad for at kunne holde varmen; temperaturen var helt nede på omkring minus 50 grader.

- Jeg begyndte dog hurtigt at savne Danmark og tog hurtigt hjem igen.

Dette er kun et kort uddrag at en meget længere snak.

Vore egne havørredspecialister

I vort jubilæumsskrift fra 1997 blev der plads til et par interviews med nogle af VOSFs mangeårige og kendte lystfiskere.

Nogen vil måske betegne dem som specialister. Til den kategori hørte nok også tidligere formand Erk Herlev, der om nogen kendte VOSFs fiskevand.

Erik Herlev skrev selv et indlæg til jubilæumsskriftet, så derfor blev der nok ikke også plads til nedenstående.

I 1985, da Erik var blevet medlem af bestyrelsen, havde Linen denne samtale med ham.

Erik Herlev er nr. 4 i rækken af foreningens egne specialister. Siden 1980 har Erik været medlem af VOSF. I de sidste par år har han gjort et stort stykke arbejde i foreningens bestyrelse. I dag står Erik for, at samtlige udsætninger af ørred foretaget af VOSF efter den nye udsætningsplan, foregår tilfredsstillende.

Efter at have placeret os i lænestolene, begyndte fiskesnakken så småt at tage fart.

Linen: Hvornår begyndte du dit fiske?

Erik: Tja ... lad mig se; det må have været et par år, før jeg begyndte i skolen, dvs. 1935-36. Dengang fiskede vi med en bøjet nål, som vi havde fået af mor, og snøren bestod af murersnor, far havde givet os. Med dette primitive grej fiskede vi ålekvarter og torsk i fjorden (Horsens fjord). Når vi havde forsynet familien med fisk, solgte vi resten - det gav penge til rigtige kroge. Fiskeriet i fjorden på det tidspunkt var helt anderledes end i dag - der var så mange »stegetorsk«, at folk i dag slet ikke kan forestille sig, hvordan det var at fiske dengang. Man kunne efter behag fange 5, 10 eller endnu flere pæne torsk på kort tid. Men dette paradys for fisk og fiskere gik hurtigt til grunde; således var der alle-

rede i 1952-63 næsten ikke flere fisk i fjorden. I dag går det heldigvis den rigtige vej igen.

Linen: Hvornår fik du din første havørred?

Erik: Jeg må have været 15-16 år dengang. Vi var nogle drenge, som var cyklet til Sletterhage på Djursland, hvor vi ville ligge i telt nogle dage. Selve fighten husker jeg ikke. Det eneste, jeg husker, er fisken, en havørred på ca. 2 kg.

Linen: Hvilket grej benyttede du dengang?

Erik: Jeg var heldigere end de fleste; jeg fiskede nemlig med splitcane; standard var ellers stålstænger. På stangen var monteret et godt multihjul. Med dette grej kastede jeg langt med mine hjemmestøbte gennemløbspirke til trods for, at stangen kun var 5 1/2 fod lang.

Linen: Og efter den første havørred gik det vel hurtigt?

Erik: Ja, jeg havde for alvor fået blod på tanden. I alle tilfælde koncentrerede jeg nu næsten alt mit fiskeri omkring havørrederne - og har for øvrigt gjort det siden. I årene efter krigen cyklede vi hver lørdag eller søndag morgen fra Horsens, hvor jeg boede, ud til fiskepladserne, d.v.s. Palsgård, Snaptun eller As Vig.

Dengang var der ingen garn langs kysten; dette og de rene åer har havørrederne åbenbart nydt godt af, for der var mange af dem. På disse ture fiskede vi med vore kedelige blyfarvede pirke, som vi selv havde støbt. De vejede 25-30 gram; derfor gik de ret tit i bunden, og på en enkelt dag var det ikke ualmindeligt at miste 10-15 pirke. Men havørrederne kunne lide dem; i alle tilfælde kom vi aldrig hjem uden ørreder. Fiskene vejede normalt fra 1 1/2 til 3 1/2 kg; men der var

dog enkelte virkelig store ørreder iblandt. Ofte var fangsten af ørreder supleret med hornfisk og makrel. Mærkeligt nok mødte vi sjældent andre fiskere på disse pladser; havørrederne har altså fået megen ro; dette har nok heller ikke skadet fiskeriet.

Linen: Hvad ville en UL spin eller fluefisker have fået ud af det dengang?

Erik: Jeg tror faktisk ikke, at de havde fået flere fisk end vi; men de havde fået helt anderledes meget ud af fighten; man mærker jo trods alt fisken mere på flue eller UL-grej end på vore relativt stive stænger.

Linen: Du er først og fremmest kendt som fluefisker – hvordan startede du på dette fiskeri?

Erik: Det startede med, at en kammerat og jeg fik hver en fluestang foræret af kammeratens far, som var sælger for et sportsfirma.

Stangen var en fin 9-fods, mærket husker jeg ikke. Materialet var »greenhart« (en træsort), som er 5-6 gange tungere end splitcane, d.v.s., at stangen har vejet omkring 6-800 gram - forestil dig at stå med sådan én i mere end en time. (Det kan stadig ses på Eriks overarm, at han har fisket med den i adskillige timer). Det var under krigen, helt præcist i 1942, at vi fik stængerne.

På det tidspunkt var al litteratur om fluefiskeri fjernet fra biblioteket, fordi det var skrevet på engelsk. Og når vi ikke kunne læse os til, hvordan man håndterer en fluestang, måtte vi jo prøve selv at lære det. Dengang fiskede næsten ingen med flue, så vi kunne altså ikke aflure nogen kunsten. Vi gik længe uden at gøre fremskridt med fiskeriet; dog havde vi fundet ud af at fiske i medvind. Når vi så hævede stangen, blæste fluen ud over åen.

En dag gik vi således, pjaskende med flue,

ved Gudenåen. Endelig mødte vi én, som kunne sit kram (d.v.s. fiske med flue). Han kunne jo nok se, at vi ikke vidste, hvordan man kunne kaste ved hjælp af linens vægt. »Fluefiskeren« var så flink at lære os, hvordan vi skulle gøre.

Efter en times undervisning havde vi lært alle de grundlæggende ting, først og fremmest kastet, men også et par tips, når det gjaldt om at kroge fisken.

Det var først mange år efter, da jeg fik en bog foræret i julegave, at jeg fandt ud af, hvem vor læremester havde været. Bogens titel husker jeg ikke; men det var bogens forfatter, Poul Wendeldorf, som havde været min læremester dengang ved Gudenåen.

Linen: Blev dette også starten på dit kyst-fluefiskeri?

Erik: Nej, der gik mange år, før fluestangen kom med på kysten. Dengang fiskede jeg i Gudenåen og Matrup Å. En enkelt aften med fluestangen ved Matrup Å resulterede ofte i mindst 20 store stillinger. Fiskeriet var især godt en lun sommeraften med torden i luften. Matrup Å blev desværre også, som så mange andre åer, forurennet. På et tidspunkt sidst i 50'erne var åen på det nærmeste totalt død; men i dag er den dog på rette vej igen.

Linen: Hvad er det, som især fascinerer dig ved fluefiskeriet?

Erik: For det første, at man mærker fisken mere på en blød og let fluestang end på en spinnestang. For det andet mener jeg, at fighten mellem fisk og fisker bliver mere lige på flue; hjulet gør jo ikke arbejdet, som det tildels er tilfældet ved spinnefiskeri. Derfor fanger jeg helst mine fisk på flue. Dette er dog ikke altid muligt - som f.eks. d. 8/8-83, hvor jeg var taget til Kongeåen (Halmstakken).

Fluestangen kom selvfølgelig i aktion fra starten. På et af de første kast fulgte en ørred efter fluen. Næste kast - den fulgte efter igen. Da dette fortsatte, gik jeg op i bilen og gjorde spinnestangen klar.

Nu ville fisken slet ingenting; jeg fortsatte

dog med spinnestangen, gik ca. 200 meter opstrøms, første kast resulterede i fast fisk. Efter Ca. 10 min. fight kunne jeg lande fisken - en sølvblank torpedo, stadig med havlus. Fisken målte 65 cm og vejede 6,5 pund. For øvrigt benytter jeg mig i dag af to kulestænger; fluestangen er en 9 fod Daiwa AFTM 7-8; spinnestangen er en Cobra 81/2 fod 7-21 g.

Linen: Oplevelser på kysten?

Erik: Der er selvfølgelig min største havørred; det var en pragtfuld fisk. Jeg tog den i 1961 på Haltang ved Abenrå fjord, den vejede 11 pund. Der er dog én fisk, jeg husker endnu stærkere: For et par år siden var Claus Andersen og jeg taget til Palsgård. Først fiske vi spin; det gav dog ikke noget, og efter at have talt med et par fluefiskere fra Ikast besluttede vi at prøve fluestangen. Efter 2-3 kast så jeg en hvirvel i vandet - det må være en stor fisk, tænkte jeg. I det næste kast var den der, godt kroget. Fisken gik ret roligt og dybt i vandet hen ad kysten; men pludselig tog pokker ved den.

Den tog udløb med en sådan kraft, at forfanget sprang. - Ugen efter tog vi havn. Claus og jeg var igen ved Palsgård. Efter kort tids fiskeri fik jeg min første havørred, og Claus kom løbende for at følge slagets gang. Da fisken var landet, traskede Claus tilbage, og jeg gik i gang igen. Claus nåede ikke tilbage til sin stang, før jeg havde min næste ørred - den mistede jeg dog.

Linen: Håb for VOSF i fremtiden?

Erik: Jeg håber, at vi i 1990 har en god bestand af laks og ørred i Kongeåen. Dette kan realiseres gennem vort klækkeri.

Jeg håber, at vi hvert år kan producere ca. 40.000 stk. levedygtig lakseyngel og ca. 55.000 stk. havørredyngel.

Jeg tror, vi over en årrække kan få oparbejdet en Kongeåstamme af laks og havørred. En anden ting, der er værd at holde fast ved, er politikernes efterhånden positive indstilling til mange miljøspørgsmål.

Ju.red.

Fortid og nutid

Lidt historie sakset fra nr. 41, september 1990.

Som det også fremgår af Michael Deacon's indlæg "Vandpleje", er der stadig problemer med fiskenes passagerforhold i Kongeåen. Spørringer for fiskenes frie vandring er den alvorligste hindring for, at åen kan skabe egne selvproducerende fiskestammer. Kongeåudvalget arbejder som bekendt med at få løst op fr forholdene.

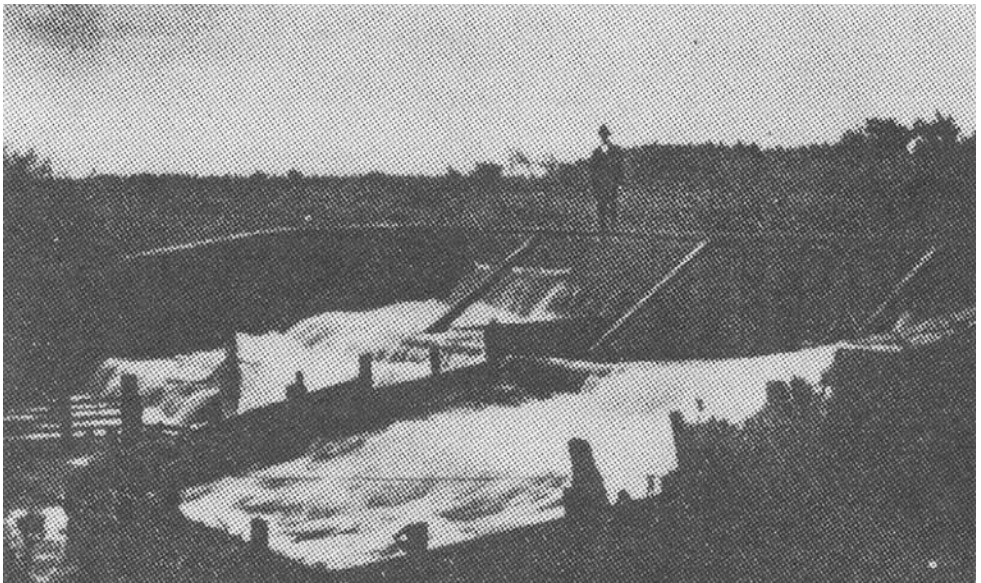
At der også har være problemer med opgangen tilbage i tiden fremgår af Hans Duborg's jubilæumskrift fra 1934 i anledning af Jedsted Møllens 25 år som elektricitetsværk!

Hans Duborg berettede, at der fra gammel tid har været fangsttider ved møllens sluser med Ørredspring og ålefangst, som også blev benyttet af forskellige fiskeriselskaber, som overtog møllen i årene efter 1940. Ved Jedsted Møller har der i århundereder været et rigt og indbringende ørredfiskeri. Og der har været talrige fortællinger, f.eks. at fi-

skene fra møllens bagvand er sprunget op i forbikørende vogne o.l.

Det fortælles videre, at til vandringen op i Kongeåen er stærke, vestlige vinde nødvendige, storm af sydvest det heldigste. Den bringer vandet i stærk stigning og driver fiskene direkte ind i Kongeåens munding. Kun under sådanne forhold fangedes mange ørreder i Jedsted Møllens Ørredspring.

Selv om det lykkedes for enkelte fisk at finde vej op i Kongeåen under en almindelig flod, da fangedes disse fisk i et af de mange redskaber, der stilles fra munden og opefter. Men når der er storm og stærk flod, er det væsentlig kun Jedsted Mølle, der får fisk. Den stærke storm bringer redskaberne ved munden i uorden. Kun en forsvindende del fanges undervejs. Hele vandringen fra åmunden til Jedsted Mølle tager kun 2-3 timer, og her undgår ingen fisk sin skæbne, de fanges alle i ørredspringet, skrev Hans Duborg.

Ørredspringet: Bestyrer Lund på frislusen. I baggrunden plantagen.

Beretning fra vores fiskevand

Et evigt tilbagevendende emne. Indlægget bragt i december 1991 i nr 46.

Lad os håbe de nye initiativer vedr. dambrugene i Kongeåen vil få Henrik Kristiansens forudsigelser til at gå i opfyldelse.

Det er juli måned. Solen varmer asfalten, så dækkene knap nok slipper igen. Cyklen ruller derudad med mindst 25 km. i timen. Anhængerens skramler og kommer faretruende nær den frodige grøftkant. Den rullende lystfiskervogn kunne man kalde det. Eller det rullende laboratorium.

Det er i hvert fald en kedsgeming, at vognen indeholder lystfiskerens fornemste grej, fluegrejet. Nogle lupper, pincetter og insektnøgler er også medbragt. Inden i hovedet kontra vestvendte vandløb. Nu bliver der rig lejlighed til at få nogle fakta sat på plads.

14 dage ved Kongeåen giver lejlighed til at lade tingene udvikle sig langsomt. Langt væk fra provinsbyens jag og frustrerende turer. Tid til at opleve og nyde den udyrkede eng og den sprudlende å i fulde drag. En spadseretur i den våde eng i tide og utide. Se solen jage morgenduggen væk. Se flagermusen overtage svalernes rolle i naturens samspil.

Kongeåen er efter min vurdering et bemærkelsesværdigt vandløb i Danmark. Fra Knaagemøllen til Frihedsbroen er vandløbet varieret med lige sandede strækninger, afbrudt af sløve sving, rislende stenstryg og lavvandede gydestryg. Som i de fleste danske vandløb er træer fåtallige og grødevæksten overvældende. Et vandløb med så mange forskellige partier huser en rigdom af smådyr og fisk.

Smådyrsfaunaen på et stenstryg huser mange interessante beboere. Den skorpionlignende Heptagenia døgnflue spankulerer rundt på stenene. Den kan godt forveksles

med de lidt mindre sort-hvid stribede Empheerellaer. De mindste døgnfluer er Bactis. De foretager nogle elegante nymfepop på syltetøjsglasset. På stenene kravler fritlevende vårfluer rundt på rov efter bytte. Grønne og tusindbensagtige er de. Den fede larve, der er mørkebrun nær hovedet er en netspindende vårflue. En undervandsleder kan man kalde den. Tanglopper vimser omkring overalt. Kvægmyg er måske det mest almindelige vandløbsdyr. Godt nok må man sige, at vandløbet er næringsrigt, men så sandelig også artsrigt. Ud fra mængden og artsrigdommen bedømmes vandløbet flygtigt til en forureningsgrad II, hvilket ikke er tilfredsstillende.

Nu var det i grunden fiskene jeg kom efter. Vel vidende man især træffer bækørred og stalling indgik især nymfer og tørfluer i flueæskens udvalg. Lad det være sagt med det samme, jeg er slet ikke inkarneret tørflue- eller nymfefisker. Mit erfaringsgrundlag stammer især fra havørred, og det er slet ikke sammenligneligt med højsommerens bækørred- og stallingpürsch.

Tålmodighed, nysgerrighed og åbenhed var årsagen til at mange fisk til sidst lod sig friste af fluerne. Tålmodighed er evnen til at luske rundt på alle døgnets tidspunkter i al slags vejr og vind. Læs åen. Brug din viden og fiskenes adfærd i åen, døgnaktivitet og fødevalg. Lad dig ikke narre af, at resultaterne udebliver. Hurtigt viste det sig at valgte skift mellem forskelligartede tørfluer og nymfer gav resultat. Blue Dun den ene dag. Næste dag sorte fluer. Gerne i størrelse 12-16. Især nymferne skulle blive mine Kongeåfavoritter.

En blød Hardy 9.6" anvendes til at kaste maddingen ud, stangen kaster godt under de fleste vindforhold, og selv om der er tale om en havørredstang, mærkes et sug i maven når fisken er på. Forfanget er hjemmelavet. Taperingen går fra 0.50 til 0.25, og i enden

knyttes en 0.15-0.20. Nymfen fiskes både opstrøms og nedstrøms, men de bedste fangster opnåede jeg med langsom og omhyggelig nedstrøms affiskning. Lad gerne nymfen arbejde sig langsomt over strømmen og passere grødetotterne mange gange.

Nymfen følges med øjnene som en bule i vandoverfladen. Fisken ses ofte følge nymfen, og hjertet slår over i galop, når den hvide mund lukker sig omkring nymfen.

En udførlig nymfebeskrivelse gives ikke her. Generelt giver hvide, brune og olivengrønne farver gode resultater. Fasanhale er god til vingskjold. Det samme kan siges om påfugleheri. Som supplement til egentlige nymfer kan man overveje nogle tangloppeimitationer.

Med ovennævnte udstyr fangede jeg stalling op til ca. 40 cm. og bækørred op til Ca. 45 cm. Tre nymfefangede bækørreder over 40 cm. er ikke hverdagskost i Danmark, men det lykkedes i Kongeåen.

Til sidst nogle betragtninger om Kongeåens fiskebestand. Når man færdes fra Knagemøllen til Frihedsbroen er det bemærkelsesværdigt, at den ellers så fiskerige å mangler en havørredbestand. Antallet af skjul er så stort, at åen om sommeren sagtens kunne

rumme 50 havørreder pr. km. Bortset fra træer finder man de fleste steder en bredde, dybde og vegetation, der udmærket kan fungere som fiskeskjul, endog for store fisk. Derudover findes vidstrakte gydestryg i selve hovedløbet. Dette er absolut bemærkelsesværdigt, når man tænker på, at vandløbenes kulturhistorie ofte rummer tragedier om uddybning, udretning, dræning, tilsanding og opstemning. De fysiske forhold for havørred er, set med mine øjne, tilfredsstillende. Hvad er der galt?

Svaret skal søges i det sidste årtusinde! Ved Jedsted Mølle har man i mange år blokeret vandrefiskenes frie passage. Det samme har man gjort andre steder i vandsystemet.

I nogle århundreder har man afskåret gydebestanden fra at nå op på frugtbare gydeområder. I Kongeåen er man så heldig, at gydeladser forefindes nedstrøms Jedsted Mølle.

Ellers ville bestanden, som det skete med gudenålaksen i 1924, være totalt udryddet.

Man udsætter fisk i titusindvis. Fiskene fanges i havet og nedstrøms Jedsted Mølle.

Hvad er formålet med udsætningeme? Det overordnede formål er forhåbentlig at gøre udsætningerne overflødige. Det gøres kun

ved at sørge for, at den tilstedeværende gydebestand fordeles i hele vandsystemet. Enten nedlægger man opstemningerne eller etablerer en funktionssikker passageordning. I dag er passagemulighederne ikke funktionssikre. Hvis det var tilfældet skulle fiskene, der ophobes nedenfor Jedsted Mølle fordeles i hele hovedløbet, og senere på gydepladserne i hovedløb og tilløb. Hvis gydepladserne er anvendelige skulle gydning og derefter reproduktion finde sted.

Antagelig betyder mange års braklægning af gydepladserne, at de er tilsandede, overbevroede og vanskelige at grave i for laksefisk. Derfor skal man også forbedre gydearealerne, samtidig med, at passageforholdene forbedres.

Min konklusion efter 14 dages ophold ved Kongeåen bliver som ventet, at der er stor forskel mellem øst- og vestvendte vandløb. Jeg har god kendskab til østvendte vandløb

bl .a. fra Kolding å. Pudsigt nok udspringer Kolding å ikke fjernt fra Kongeåen. Her skal blot nævnes en forskel. Mange af havørrederne i Kolding å vandsystemet findes kun 18-20 km. fra havet. Det drejer sig vel og mærke om tilløbsbække. I Kongeåen er afstandene betydeligt længere. På de britiske Øer har det vist sig, at havørreproduktionen ofte er størst netop i vandsystemer med kort afstand mellem hav og gydeplads.

Kongeåen kan ikke indpasses i denne model. For det første fordi gydepladserne i høj grad findes langt nede i hovedløbet. Med lidt naturgenopretning skulle havørreproduktionen i det smukke vandløb kunne nå anseelige højder. Hvis viljen er til stede kan havørrebestanden få meget bedre vilkår i fremtiden.

*Biolog Henrik Kristiansen
6000 Kolding*

Kongeåfluerne

Som nævnt andetsteds findes der indtil flere Kongeåfluer, her er et mønster fra 1982, bragt i nr 7.

Denne kraftige og fyldige flue med det pompøse navn Friheden har relativ kort erfaring. Baggrunden for den skal søges i ønsket om at lave en mixning af Alder, Krosgård 5 og Johannes Laursens Røibæk, der kunne passe til Kongeåens forholdsvis sjældne havørreder, og resultat blev:

Krog: 4-10

Krop: pink, rayon floss

Rib: guldwire

Hackle: sort hane (1-2)

Vinge: cock-y-bondhu hackle point wings

Hoved: sort

Udformningen gør, at den klarer sig bedst i »højvand" og hurtig strøm. Det kan man dog selv ændre ved at bruge et mindre stift hackle og mindre krogstørrelser.

Indtil videre har den sin første havørred til

gode, men dog fanget pæne bækørreder og en enkelt regnbue på næsten det tredobbelte af mindstemålet for ørreder.

Adfærd vej åen

Nedenstående er hentet i LINEN nr. 43 fra marst 1991.

Mon ikke det kunne være på sin plads at pointere vigtigheden af at holde sig for øje, at fiskevandet er til låns og at det skal behandles på en ordentlig måde.

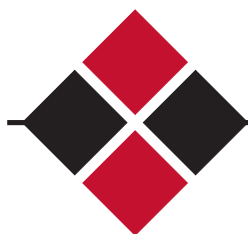
Der er nogle regler, der skal følges, når man færdes langs åen. Men de bliver det desværre ikke af alle.

Da vi var ude at betale leje af fiskevandet, klagede een af vore lodsejere over alt det affald, der lå og flød langs åens bred. Nu vil vi nok være tilbøjelig til at skyde skylden over på de lystfiskere, der løser dagkort eller årskort, men det var på det lukkede stykke, hvor kun medlemmerne må fiske, så vi skal feje for egen dør.

Der er nogle ting, som jeg har samlet i punkter og som jeg må forlange, medlemmerne retter sig efter.

1. Opfør dig ved åen så netop din opførsel vil være det eksempel alle andre retter sig efter.
2. Undgå at beskadige lodsejernes ejendom, men skulle uheldet være ude, så anmeld det omgående til ejeren og til een fra bestyrelsen. Vi har forsikret, så ingen lodsejer skal lide økonomisk tab.
3. Bortkast ikke affald af nogen art, men tag det i lommen hjem.
4. Hjælp med at rydde op efter dem, der ikke kan læse dette.
5. Vær miljøbevidst. Vær medlemsbevidst, Vær den, vi ser op til.

LH Grafisk

VEJEN ApS

www.lhgrafisk.dk

**BESØG PITTEN - nu større og med
rygekabine!**

Danske Spil

Svends Kiosk

v/Hanne & Bjarne Henriksen · Nørregade 62 · Vejlen · Tlf. 75 36 14 08

Åbningstider: Mandag-fredag 6.30-21.00. Lørdage, søn- og helligdage 7.30-21.00